

پیامک‌ها علیه وزیر پیشنهادی اقتصاد

فرشاد ابراهیم‌پور، نماینده مجلس در گفت‌وگو با ایسنا در واکنش به آنچه ارسال حجم گسترده‌ای از پیامک به نمایندگان مجلس در مخالفت با سیدعلی مدنی‌زاده وزیر پیشنهادی اقتصاد خواند، گفت: «در روزهای اخیر، بار دیگر شاهد پدیده‌ای نگران‌کننده در فضای سیاسی کشور بودیم که حجم گسترده‌ای از پیامک‌ها با محتوای مشابه و جهت‌دار به تلفن همراه نمایندگان مجلس، با هدف تأثیرگذاری بر تصمیم‌نمایندگان در مورد رأی اعتماد به وزیر پیشنهادی امور اقتصادی و دارایی ارسال شده است.» وی در ادامه افزود: «این رفتار مسبوق به سابقه است؛ پیش از این نیز در مقاطع حساس از جمله زمان تصمیم‌گیری درباره برخی طرح‌های مهم یا در ایام رأی‌گیری برای هیئت‌نایب مجلس و تعیین رئیس مجلس، شاهد عملیات‌های مشابهی بوده‌ایم. چنین اقدامات سازمان‌یافته‌ای، علاوه بر آن که استقلال رأی نمایندگان را هدف گرفته، افکار عمومی را نیز در معرض تخریب، تردید و التهاب قرار می‌دهد.» سخنگوی هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان خاطرنشان کرد: «اصل ۸۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، استقلال نماینده در اظهارنظر و رأی را تضمین کرده و هر نوع فشار، تطمیع یا تهدید را با صراحت مردود شمرده است. این اصل از پایه‌های جمهوریت نظام است و تخطی از آن، در حکم تخطی از اراده ملت خواهد بود. از سوی دیگر، مبانی اخلاق اسلامی و فقهی ما به شدت با هرگونه تخریب، تهمت، گمان‌پرانی و عملیات روانی پنهان مخالفت دارند. قوانین کشور نیز در این زمینه صراحت دارد. اگر این اقدامات سازمان‌یافته و با منشأ خاص باشند، باید به صورت جدی پیگیری شود.» ابراهیم‌پور با اشاره به اینکه «نمایندگان مجلس در رأی خود مستقل، مسئول و متعهد به قانون، مردم و خداوند هستند لذا هیچ عامل بیرونی نباید رأی نماینده را مصادره کند.» گفت: «ما این استقلال را خط قرمز می‌دانیم. هیئت نظارت ضمن رصد این گونه وقایع، از همه نهادهای مسئول اطلاعاتی و نظارتی می‌خواهد منشأ این گونه اقدامات و شبکه‌های احتمالی پشت صحنه را شناسایی و به صورت شفاف اطلاع‌رسانی کنند.»

عارف و مدنی‌زاده هم نباید باشند

حمید رسایی، نماینده مجلس در نشست علنی روز گذشته مجلس در تذکری خطاب به محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس گفت: «در مورد آقای ظریف ماده ۲۳۴ در خواست کردیم با توجه به اینکه فرزند ایشان تابعیت داشت، مسیر ادامه یافت و شخص رئیس مجلس پشت کار آمد و بعد از آن هم قوه قضائیه ورود کرد و اقدام شد، اما الان آقای عارف نیز مشکل آقای ظریف را دارند. فرزند آقای عارف تابعیت دارند، بنده نیز با ایشان صحبت کردم و گفتیم اگر تدبیری دارید، پیگیری شود اما ایشان از این قانون نیز ناراحت بودند.» وی با بیان اینکه وزیر معرفی‌شده اقتصاد نیز مشکل مشابه دارند، افزود: «می‌گویند او استثنا شده اما چنین چیزی در قانون نیست و وی استثنا نشده است، در تبصره ۵ گفته شده در مواردی که در قانون اساسی ترتیبات خاصی پیش‌بینی شده منوط به تصمیم مقام تصمیم‌گیرنده است که در اینجا موضوع مجلس است، مجلس در موضوع آقای ظریف چگونه عمل کرد؟ مگر مجلس می‌تواند دوگانه عمل کند، جواب ملت را چگونه می‌دهید؟» پس از این سخنان مهرداد لاهوتی نماینده لنگرود در مجلس در ادامه در تذکری به سخنان رسایی، گفت: «آقای رسایی در مورد عارف و عالم دیگری (عالم سیاست) صحبت کرد، چه ربطی به موضوع دستور دارد. او چرا حق دارد صحبت کند، اما ما حق نداریم خارج از دستور سخن بگوییم و این تخلف در تخلف است، رسایی حق ندارد غیر دستور تذکر بدهد در تذکرش رفته سراغ دنیای سیاست، من کاری به غلط و درست ندارم ولی جای این تذکر اینجا نیست.»

آثار يك انتخاب

مباحثه عباس عبدی و حسین قاضیان درباره پیامدهای حضور مسعود پزشکیان

برآورده کنند و تولید رضایت کنند جای خود را به عده دیگری بدهند.

آقای عبدی اشاره کردند که در گزینش‌ها تغییرات مثبتی ایجاد شده است، اما این موضوع بحث ما نیست؛ موضوع همان چهار موردی است که آقای عبدی اشاره کردند مبنی بر اینکه اگر تغییرات به صورت اساسی صورت بگیرد، متوجه می‌شویم که این پروژه آمدن آقای پزشکیان موفق بوده است. آقای عبدی اشاره کردند انتظارات در سه حوزه کمتر از انتظار بوده، از جمله آزادی رسانه و فضای مجازی و دو حوزه زنان و سیاست خارجی قابل قبول بوده اما سوال این است که آیا این تغییرات به دلیل حضور دولت آقای پزشکیان تغییر کرده است یا در اثر حوادث و اتفاقاتی که بیرون از اختیارات آقای پزشکیان بوده است، حکومت و دولت به‌طور کلی تسلیم این اتفاقات شده‌اند. برای مثال در مورد جلوگیری از اجرای لایحه عفاف و حجاب، آیا دولت مخالف بود و تلاش کرد لایحه را بازپس گیرد؟ خیر، تنها چون احساس می‌کرد اجرای آن، مشکلات عده‌ای ایجاد می‌کند این کار را کرد. بنابراین چیزی که باعث شد دولت چنین اقدامی را انجام دهد، احتمال مشکلات بوده است. در نتیجه این مسئله نه اینکه نتیجه سیاست و اقدامات دولت باشد، بلکه واکنش به اتفاقاتی بوده است که در خارج از کنترل دولت رخ داده است.

نکنه دوم در مورد سیاست خارجی است، آیا حکومت تصمیم گرفته است سیاست خارجی خود را به دلیل حضور منطقه‌ای تغییر دهد؟ خیر! حضور منطقه‌ای کشور تحت تأثیر حملات اسرائیل به لبنان و سوریه و یمن تغییر کرده است و در نتیجه در این زمینه دچار محدودیت شده است. اینها حاصل اتفاقاتی است که در حوزه داخلی و خارجی رخ داده است و دولت تسلیم آن شده است و دستاوردهای دولت پزشکیان نیست. پس این دو مورد نیز دستاورد نیست و در سه مورد دیگر نیز که آقای عبدی اشاره کردند دستاورد قابل ملاحظه‌ای نبوده است، پس از چه تغییر اساسی صحبت می‌کنیم که اگر در سال ۱۴۰۳ ایجاد نمی‌شد، گذر از این سال ممکن نبود؟ آقای عبدی اشاره کردند که ببینیم آیا برداشت عمومی مبنی بر صورت گرفتن تغییرات است؟ من چنین برداشتی ندارم.

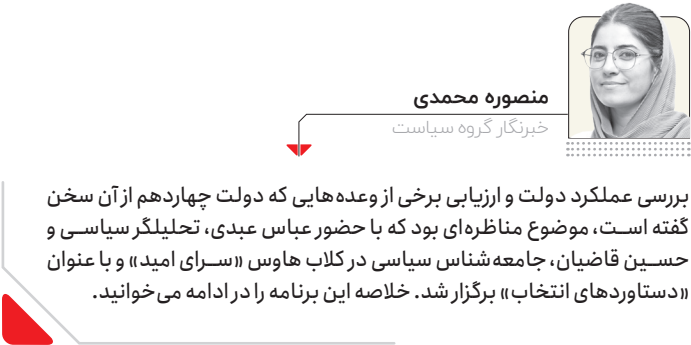
■ شما یکی از معیارهای موفقیت دولت را کاهش شکاف بین دولت و ملت مطرح کردید. ارزیابی شما نسبت به این شکاف چیست؟

عباس عبدی: ابتدا پاسخی به مطالب آقای قاضیان بدهم. آنچه که آقای قاضیان درباره حکومت گفتند مسئله ما است و نه پیش‌فرض و این تعریف از حکومت در ایران نیست. مشکلی که تحلیلگر سیاسی دارد این است که چگونه می‌توان به وضعیت مطلوب و آرمانی یک گام نزدیک شد، نه اینکه آن را یک پیش‌فرض در نظر بگیرد و همه رفتارها را براساس آن نقد کند. دوم اینکه باید توجه کرد آیا این دستاوردها محصول واقعیت‌های بیرون و اجبارهای بیرونی است و یا محصول اتفاقات و تصمیمات دولت است؟ در اینجا از نظر من اطلاعات دوستان بسیار محدود است و شاید به دلیل سیاستی است که آقای پزشکیان دارند. اگر دقت کنید آقای پزشکیان در مورد توقف این قانون حرف نزده است. اصولاً این سیاستی که اتخاذ کرده است، (سیاست وفاق درون‌سیستمی) منشأ این نوع رفتار است. فکر می‌کنید چرا برجام شکست خورد؟ به اقدام ترامپ کاری ندارم؛ در داخل به این دلیل بود که دو نفر خواستند برجام را چماقی علیه سیستم کنند و این چماقی کمانه کرد و به خودشان بازگشت و برجام را نیز قربانی ماجرا کرد. آقای پزشکیان ذره‌ای در این مورد حرف نمی‌زد، اما ساده و صریح گفت من این قانون را اجرا نمی‌کنم. بعلاوه مسئله کلیدی هم در مورد زنان و هم سیاست خارجی سخنانی است که در زمان انتخابات داشته است که کاملاً صریح و روشن است. اینکه ایشان اشاره می‌کنند زنان فشار وارد کردند، مگر غیر از این است؟ مگر در سال ۱۴۰۱ فشار زنان در اوج نبود و دولت به نحو دیگری رفتار کرد؟ بعد از توقف این قانون که در اوج فشارهای زنان نوشته شده و در اوج این فشارها به دنبال اجرای آن بودند. بنابراین این محصول همین دولت است و تمام گزاره‌های مربوط به انتخابات را نیز چه در حوزه زنان و چه در حوزه سیاست خارجی به صراحت توسط آقای پزشکیان مطرح شده است و دقیقاً در دوران

ما معتقدم باید این اتفاق به صورت کامل رخ دهد. آقای پزشکیان به هر دلیلی ملاحظاتی را دارد که آن‌ها را رعایت می‌کند اما فشاری روی فضای مجازی نیست و این مسئله نیز دیر یا زود به نحو مناسبی حل خواهد شد؛ هر چند که در حد انتظارات قطعاً نبوده است و در این تردیدی نیست. در مورد سیاست خارجی شاید فکر کنید که این شرایط به دلیل اتفاقات منطقه‌ای است اما از نظر من این مسئله‌ای فرعی است و دولت موجود عملاً از تغییرات دفاع کرده و تغییراتی که تاکنون در زمینه سیاست خارجی رخ داده، بسیار مهم است. یکدستی سیاست خارجی موضوع مهم دیگری است که باید به آن توجه کرد. مشاهده می‌کنید که همه را منضبط و به خط کرده‌اند تا سیاست جدید را دنبال کنند. باید توجه کرد اینکه سیاست خارجی جدید و توافق حاصل بشود یا خیر، دست ایران نیست، اما به طور کلی از اغلب موضوعی که وجود داشته تغییراتی ایجاد شده و اصلاحات صورت گرفته است. در حوزه رسانه و رادیو و تلویزیون هیچ اتفاق جدی رخ نداده است و به این موضوع معترض هستم. در همین رابطه نامه‌ای هم به آقای پزشکیان نوشتم و در آن توضیح دادم که بدون اینها نمی‌توانید مسئله‌ای را حل کنید و امیدوارم که این اتفاق رخ دهد، اما برای رسانه‌های دیگر تجربه ما نشان می‌دهد اوضاع بدتر نشده است. در حوزه‌ای که کمتر به آن اشاره شد، مسئله گزینش‌ها است، چه در حوزه گزینش و در سطوح مدیران تغییراتی را می‌بینم که البته خیلی جدی نیست و نیازمند تغییرات بیشتری هستیم اما در سطوح پایین‌تر نسبتاً تغییرات مثبت‌تری در استخدام رخ داده است. در مجموع قطعاً شاید انتظارات من هم به جز حوزه زنان و سیاست خارجی بیشتر از اینها بوده است اما اتفاقاتی که رخ داده به اندازه کافی مثبت هست که نگاه ما را رو به آینده کند. اعتقاد من این است که تغییرات همیشه از پایین است و تا زمانی که مطالبه اجتماعی نباشد تغییری رخ نمی‌دهد اما این‌بار در سطوح بالا با اینها همراهی شده و تغییرات از نظر من تا اینجا مثبت است اما امیدوارم با سرعت و فرایند بهتر و بیشتری رخ دهد.

■ تغییراتی که آقای عبدی برشمردند نظریه شما را نقض می‌کند که حکومت فقط به بقای خود فکر می‌کند؟

حسین قاضیان: مطلقاً خیر، چراکه درست است که هدف هر سیستم بقا است، اما زمانی که درباره هارمونی حکومت صحبت می‌کنیم، بقای سیستم حکومتی به هر قیمتی نیست. سیستم حکومتی بر سر کار می‌آید که به نمایندگی از شهروندان رضایت آن‌ها را تأمین کند بنابراین، اگر نتواند این رضایت را تأمین کند نمی‌تواند بگوید من می‌خواهم به بقای خودم فکر کنم و کاری به نارضایتی شما ندارم. سیستم حکومتی با سیستم‌های طبیعی فرق دارد و در این سیستم به عده‌ای نمایندگی داده می‌شود که رضایت ما را با در نظر گرفتن خواسته‌ها و علایق ما جلب کند و اگر موفق نبودند خودشان را از این سیستم کنار بکشند. نظام‌های سیاسی زمانی قابل دفاع هستند که وقتی نتوانستند انتظارات را

منصوره محمدی

خبرنگار گروه سیاست

بررسی عملکرد دولت و ارزیابی برخی از وعده‌هایی که دولت چهاردهم از آن سخن گفته است، موضوع مناظره‌ای بود که با حضور عباس عبدی، تحلیلگر سیاسی و حسین قاضیان، جامعه‌شناس سیاسی در کلاب هاوس «سرای امید» و با عنوان «دستاوردهای انتخاب» برگزار شد. خلاصه این برنامه را در ادامه می‌خوانید.

■ مجری: آیا نشانه‌هایی از تغییر در دولت مشاهده کرده‌اید؟

حسین قاضیان: اگر در یک کلمه بخواهم جواب بدهم، نه. در سخنان پیشین (برنامه‌های قبلی) آقای عبدی گفتند معتقد هستند بدون تغییرات اساسی نمی‌توانیم از سال ۱۴۰۳ عبور کنیم. فکر می‌کنیم از ۱۴۰۳ عبور کردیم، بدون اینکه تغییرات جدی یا اساسی پیش بیاید و به همین دلیل است که می‌گویم تغییری ایجاد نشده است چرا که قرار بود تغییرات اساسی ایجاد شود. آقای عبدی نیز گفتند که اگر تا پایان ۱۴۰۳ چنین تغییری پیش نیاید، معلوم است که شکست خورده و با این فرایند متوقف می‌شود. قرار بود چه چیزهایی تغییر کند؟ آقای عبدی به چهار مورد اشاره کردند: اول، آزادی رسانه‌ها و فضای مجازی، دوم، تغییر سیاست خارجی، سوم، مسائل حقوق زنان و چهارم، استقلال نهاد قضایی از سیاست بود؛ معیاری که به ما دادند مبنی بر اینکه چرا و چگونه می‌شود تغییر اساسی کرد این بود که درک عمومی مردم نشان دهد این موارد دچار تغییر شده‌اند. برداشت من از درک عمومی این است که تغییر چندانی در این موارد ایجاد نشده است. پرسش این است که آیا آقای عبدی فکر می‌کنند چنین تغییراتی ایجاد شده یا نه و آیا فکر می‌کنند در حاصل درک عمومی هم چنین تغییری ایجاد شده است یا خیر. اگر پاسخ ایشان به این تغییرات منفی باشد نشان می‌دهد که ما توانستیم از سال ۱۴۰۳ عبور کنیم، بدون اینکه تغییرات اساسی صورت بگیرد و این یعنی آن انتخابات اتفاق خاصی نبوده و ادامه همان سیاست حکمرانی سابق بوده است و تغییر بسیار اندکی در اجرای سیاست‌های کلی بوده است.

■ شما سه حوزه رسانه، روابط خارجی و زنان را به عنوان آزمون‌های کلیدی دولت معرفی کردید و گفتید در این سه حوزه قرار است تغییرات عمده‌ای رخ دهد. آیا فکر می‌کنید تغییراتی که مد نظر شما بود رخ داده است؟

عباس عبدی: آقای قاضیان به معیارها درست اشاره کردند. در همه این موارد تغییر حاصل شده است اما تغییر متناسب با انتظارات باید تعریف شود. زمانی که می‌گویم تغییر حاصل شود یعنی رویکردها به صورت مشخص نشان دهد که برخی مواضع تغییر کرده است. البته مخالف این نیستم که سیستم به دنبال بقا است که اگر غیر از این بود، نابود می‌شد و در واقع همه سیستم‌ها به دنبال بقای خود هستند و جست‌وجو می‌کنند تا در یابند برای این بقا چه کاری می‌توانند انجام دهند. من معتقد بودم مجبور هستند در این حوزه‌ها تغییراتی بدهند که به بقای آن‌ها کمک کند و این مطلوب ما نیز هست چرا که پیش از اینکه مسئله بقا و یا عدم بقای سیستم باشد، این نوع تغییرات و اصلاح است. اما اینکه ببینیم آیا تغییرات و اصلاحات متناسب با شرایط است جای بحث دارد. پس از پایان دور دوم انتخابات نیز نوشتیم که ۱۶ تیر تمام شد و مردم از الان انتظارات خاص خودشان را دارند. آنچه که می‌توانم بگویم قطعاً در حوزه زنان تغییرات بسیار ملموس است، البته معنای آن صفر و یک نیست که تا الان اینگونه بوده و پس از آن معکوس شده است. اما در مجموع وضعیتی تثبیت شده است که نمی‌توانند آن را برگردانند و به دنبال آن نیز نیستند که آن را بازگردانند. در مورد فضای مجازی قطعاً آنچه که مورد انتظار من بوده رخ نداده است؛ البته که رفع فیلتر واتس‌آپ هم یک گام رو به جلو است

